WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

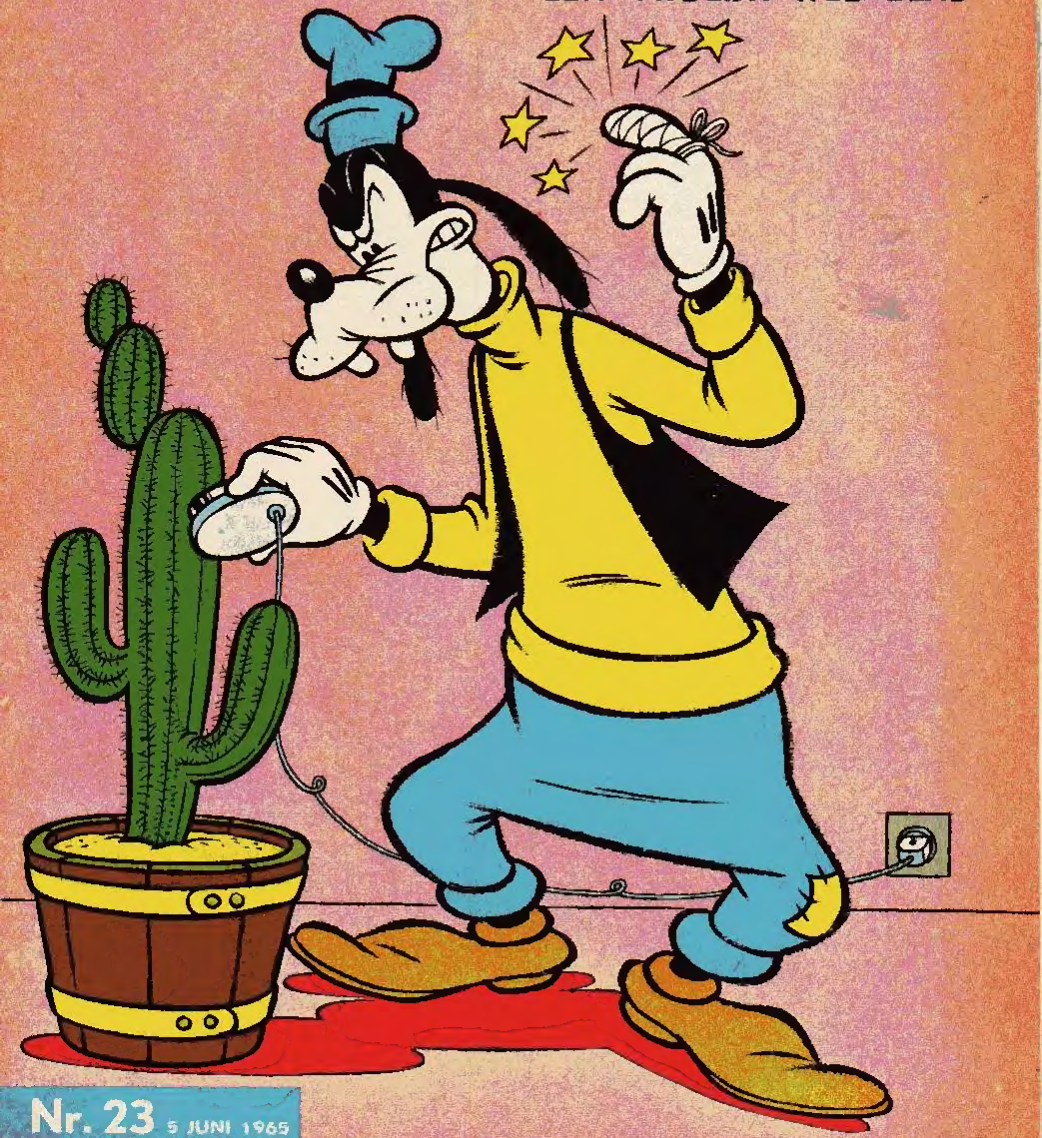

Nr. 23 5 JUNI 1965

Oom Donalds Brievenbus

GERARD Besamusca, Maarssen.
Is je verhaal nu al klaar, Gerard? Je zult wel gemerkt hebben dat we nu weer af en toe een vervolgverhaal van Donald plaatsen, en daar zul je wel blij om zijn! Dag, Gerard, doe de groeten aan je zusjes!

Janneke Adolfsen, Neede.
Het einde van je brief rijmde, Janneke! Heb je dat expres gedaan of ging het per ongeluk? Ik vond het in ieder geval leuk! Dag, Janneke, doe de groeten maar aan al je broertjes en zusjes.

Debora v. d. Dong, Hoogkerk.
Je hebt nog wel een hele tijd moeten wachten, Debora, maar nu sta je dan toch in de Brievenbus. Waar ga je met vakantie naar toe, of weet je het nog niet? Dag, Debora!

Twan Spapens, Geldrop.
Je moet toch nooit een blad kapot scheuren, alleen omdat je kwaad bent op je broertje! Zelfs al is het niet de DONALD DUCK! Dag, Twan, doe de groeten maar aan Kees!

Ik verwacht jullie briefjes weer in Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet, duidelijk je naam en adres te vermelden, en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

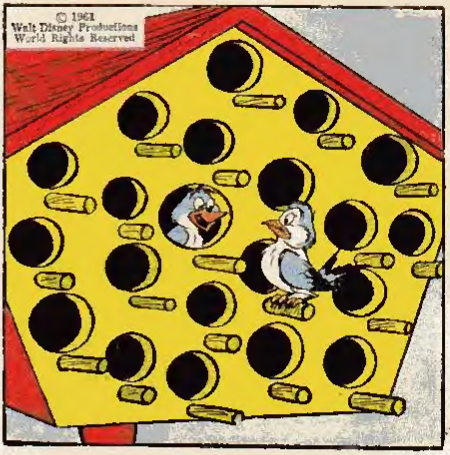

„Nou, eerst kwam opa bij ons inwonen, en HIJ wilde ZIJN eigen ingang hebben — en toen neef Piet, tante Hilda, oom Chris, enz. enz."

wekelijkse prijsvraag nr. 23

HEB je weleens van het Atomium in Brussel gehoord? Dat grote bouwsel van bollen en buizen stelt een „atoom" voor, een heel klein stofdeeltje, maar dan miljoenen malen vergroot. Het bouwsel van bollen en buizen dat je hier ziet, is nog veel ingewikkelder. Probeer de weg er eens in te vinden en van de ene bol naar de andere te komen. Je hoeft niet onderaan te eindigen! Schrijf de letters die je tegenkomt, achter elkaar. Je vindt dan een spreekwoord, en als je ergens boven in een bol zit te zuchten: „Was ik maar thuis gebleven," komt dat spreekwoord nog goed uit ook. Schrijf het gevonden spreekwoord op een briefkaart en stuur deze vóór 10 juni naar Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek van de briefkaart: Oplossing nr. 23 en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

Laat dit je ouders lezen!

Natuurlijk verlangt U naar vakantie. Met veel zon, rust en plezier. (Wij ook trouwens). Wilt U Donald Duck ook op uw vakantieadres ontvangen, dan kan dit, wat ons betreft, gebeuren. U hoeft dat adres maar aan de wederverkoper op te geven en DONALD DUCK komt in de bus. U zou ons een genoegen doen door het abonnementsgeld over uw vakantieperiode vooruit te voldoen. Dat voorkomt allerlei misverstanden. Bij voorbaat onze vriendelijke dank. En voor straks: mooi weer!

Ons ziekenlijstje

Rijk Tennigio
is 11 jaar en spaart speldjes en Nederlandse postzegels. Zijn adres is: Gooiersgracht 43B, Eemnes (Post Laren).

Henk v. d. Graaf
is 11 jaar en spaart speldjes en suikerzakjes. Zijn adres is: St. Jozefziekenhuis, Deventer.

Martin v. d. Bie
is 7 jaar en spaart speldjes, suikerzakjes en mooie prentbriefkaarten. Zijn adres is: Paviljoen 3, Zuiderziekenhuis, Rotterdam.

Frans Voiders - Asperen en Tom Reijnders - Groesbeek bedanken heel hartelijk alle vriendjes en vriendinnetjes van wie ze post hebben gekregen!

WALT DISNEY
Goofy
RBEURS
Ha, Goofy! Welkom op de jaarbeurs!
Dag, meneer Dopper!
INGANG
DEELNEMERS
AAN
TENTOON-
STELLING
Wat ga je dit jaar aan de bezoekers van de tentoonstelling verkopen?
Nou, dat zal ik u 'ns zeggen, meneer Dopper! Kijk, als je za'n hele dag hier rondloopt om alles te bekijken, krijg je honger, hè?
Nou, ik heb aan die hongerige mensen gedacht, en daar heb ik nou een lekker hapje voor mee-gebracht!
Kip aan 't spit — kijk, het staat op 't bord! Lekkere, malse, geroosterde kippetjes!
GOOFY'S
KIP AAN 'T SPIT
Hé, dat klinkt helemaal niet dom, het valt me echt van je mee, Goofy, dat je zoiets kunt bedenken! Ik vind het een heel goed idee!

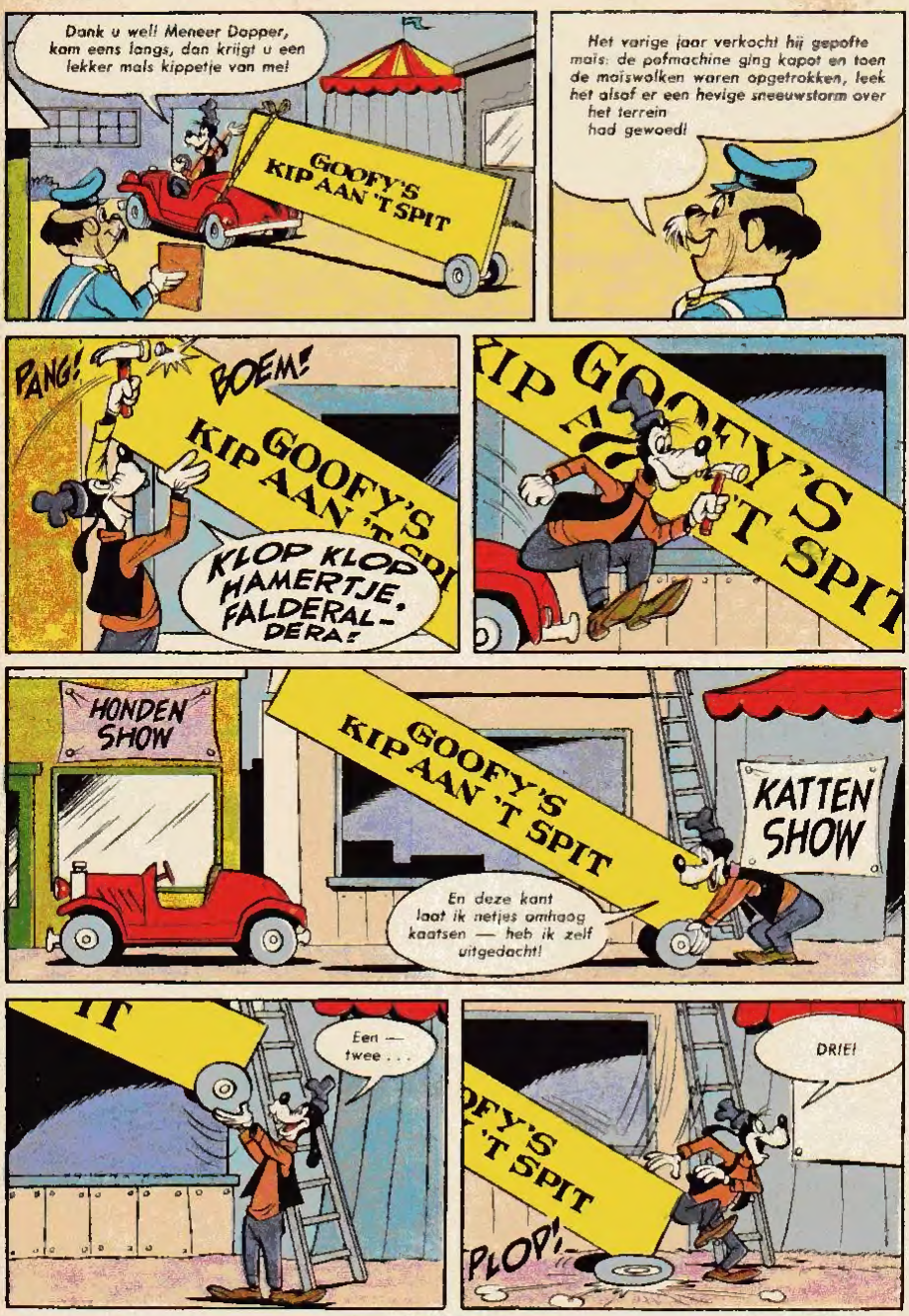
Dank u wel! Meneer Dopper, kom eens langs, dan krijgt u een lekker mals kippetje van me!
GOOFY'S KIP AAN 'T SPIT
Het vorige jaar verkocht hij gepofte mais: de pofmachine ging kapot en toen de maiswolken waren opgetrokken, leek het alsof er een hevige sneeuwstorm over het terrein had gewoed!
PANG!
BOEM!
GOOFY'S KIP AAN 'T SPIT
KLOP KLOP HAMERTJE, FALDERAL-DERA!
GOOFY'S KIP AAN 'T SPIT
HONDEN SHOW
GOOFY'S KIP AAN 'T SPIT
KATTEN SHOW
En deze kant laat ik netjes omhoog kaatsen — heb ik zelf uitgedacht!
Een — twee . . .
DRIE!
PLOP!

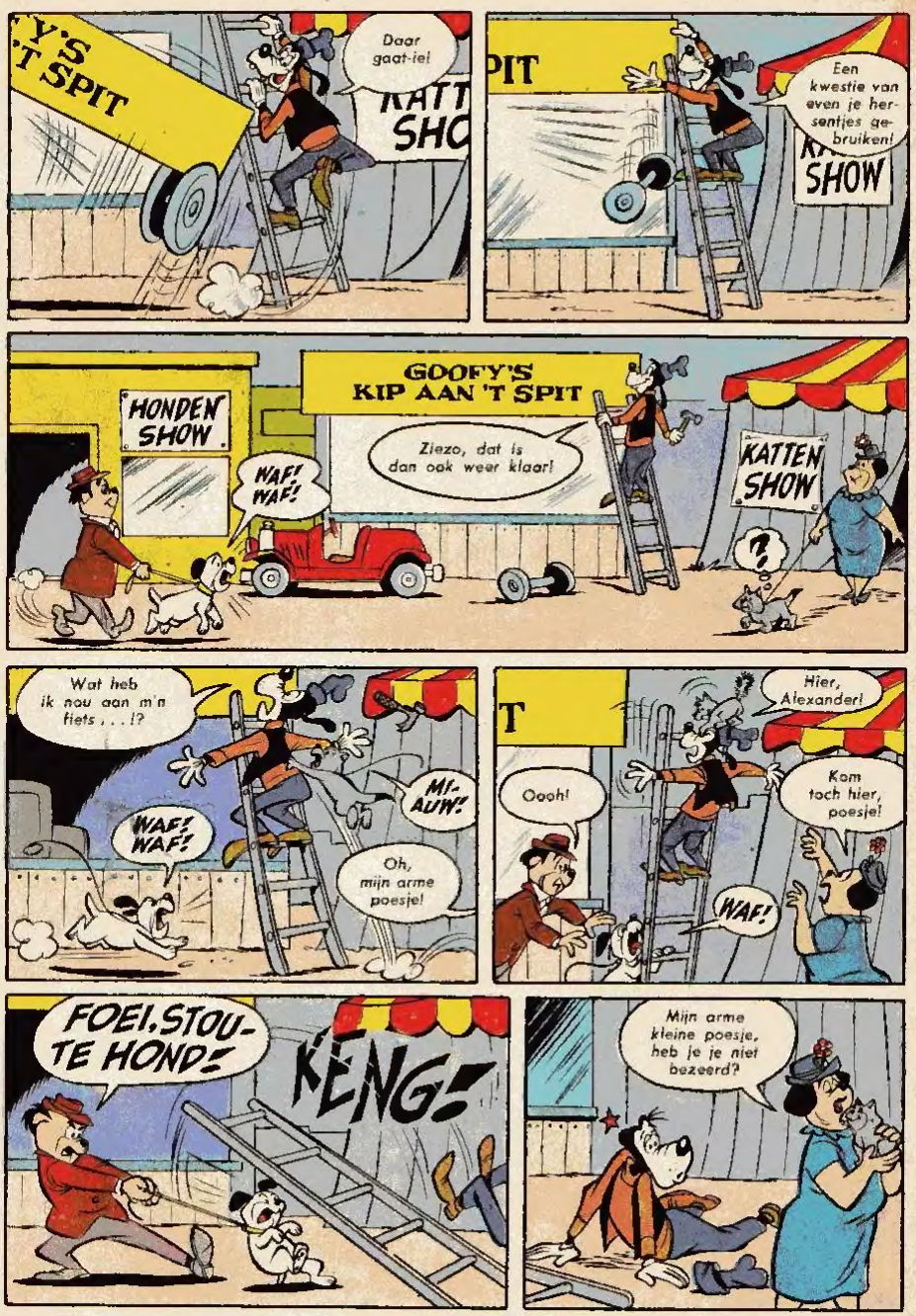
Daar gaat-ie!
Een kwestie van even je hersentjes gebruiken!
SHOW
GOOFY'S KIP AAN 'T SPIT
HONDEN SHOW
WAF! WAF!
Ziezo, dat is dan ook weer klaar!
KATTEN SHOW
?!
Wat heb ik nou aan m'n fiets . . . !?
WAF! WAF!
MI-AUW!
Oh, mijn arme poesje!
Hier, Alexander!
Oooh!
Kom toch hier, poesje!
WAF!
FOEI, STOUTE HOND!
KENG!
Mijn arme kleine poesje, heb je je niet bezeerd?

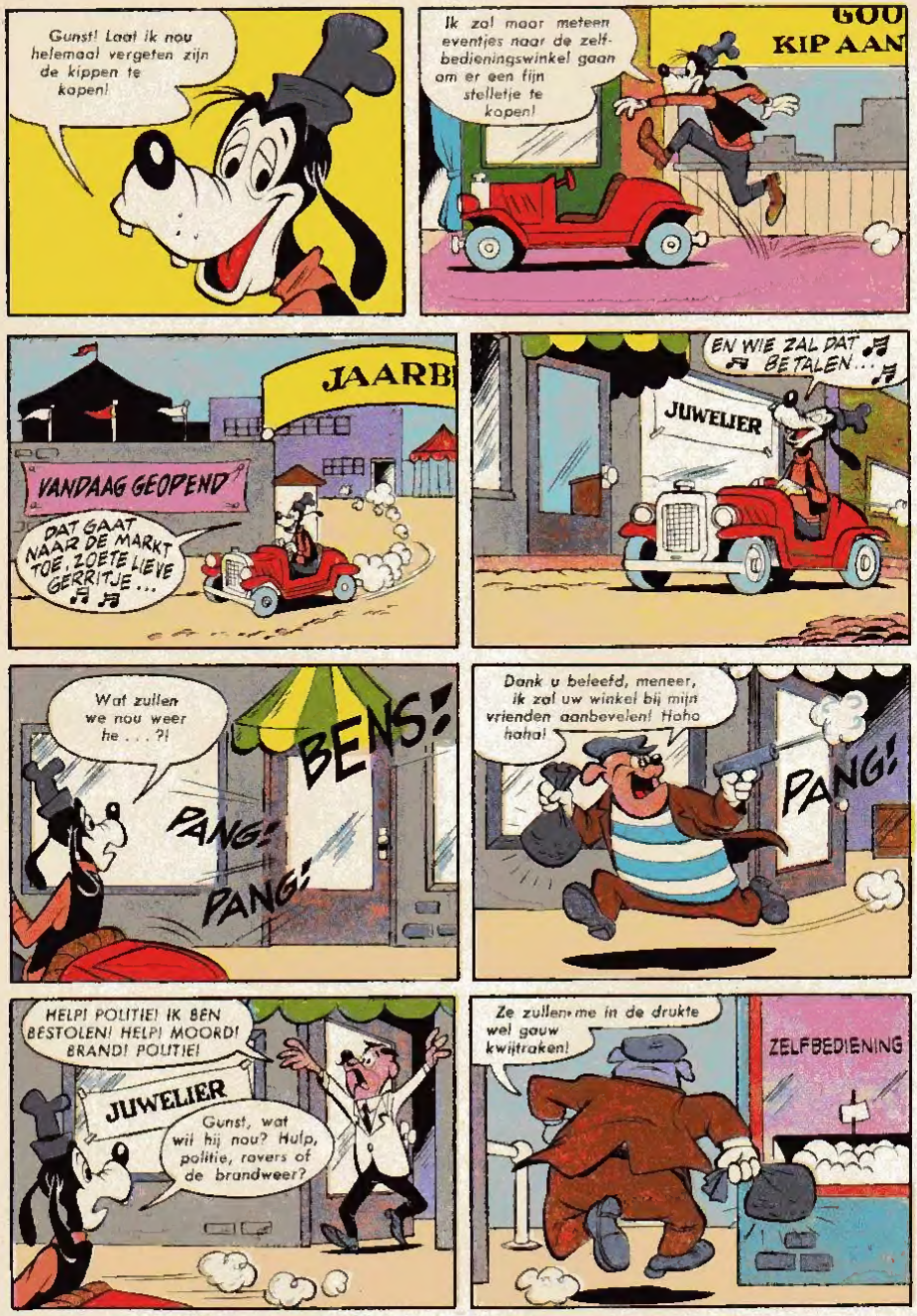
Gunst! Laat ik nou helemaal vergeten zijn de kippen te kopen!
Ik zal maar meteen eventjes naar de zelfbedieningswinkel gaan om er een fijn stelletje te kopen!
GOU
KIP AAN
JAARB
VANDAAG GEOPEND
DAT GAAT NAAR DE MARKT TOE, ZOETE LIEVE GERRITJE...
EN WIE ZAL DAT BETALEN...
JUWELIER
Wat zullen we nou weer he . . . ?!
BENS!
PANG!
PANG!
Dank u beleefd, meneer, ik zal uw winkel bij mijn vrienden aanbevelen! Haha haha!
PANG!
HELP! POLITIE! IK BEN BESTOLEN! HELP! MOORD! BRAND! POLITIE!
JUWELIER
Gunst, wat wil hij nou? Hulp, politie, ravers of de brandweer?
Ze zullen me in de drukte wel gauw kwijtraken!
ZELFBEDIENING

VLEESWAREN
Ah! Daar kan ik me mooi verstoppen, in de koelkast!
ALLEEN VOOR PERSONEEL

Aha, wacht eens eventjes! Ik stop de buit netjes in een van die kippetjes, en dan maak ik dat ik weg kom!
KIPPEN

Ha, meneer Duimel! Ik wil graag alle kippen kapen die u hebt!
HELDEN PLEIN

Alle kippen! Die vent gaat ALLE KIPPEN kapen! Lieve help!

Later, terug op de markt . . .
Gunst, wat gaat dat langzaam!

Ik zal dat beest even een handje helpen! Za dat gaat vlugger!

Stop! Dat gaat veel té vlug! Ho — wacht — stop!

PLOP!

Zo zie je maar weer, haastige spoed is zelden goed!

Mmm — wat ruiken ze héééérlijk!

Ik wil al die kippen van je hebben!

Hm — geen wonder dat je zo dik bent! Weet je niet dat te veel eten vreselijk slecht is voor je?! Ik geef maar één kip per klant!

Ook goed! Ook best! Dan maar één!
Het is voor je eigen best-wil!

Oei! Nee! Hier zit het niet in!
KRAK!

HONDEN SHOW
GOOF KIP AAN
WAF
WAF

Ik wil graag een van die verrukkelijke malse beestjes van u hebben!
Ja, meneer!

Hier zit het ook al niet in!
KRAK!
SPIT
KATTEN
MIAUW!
Een kippetje graag, ouwe jongen!
Komt eraan!
Gunst, het valt me ineens op: al mijn klanten zijn kleine dikke mannetjes! Wat vreemd!
Leeg! Op deze manier kan het wel een dag duren voor ik de goeie te pakken heb!
Wilt u ook een kippetje hebben, meneer?
Dit zaakje bevalt me helemaal niet!
Kom op, vent!
Hé, jij bent Bleke Janus, de juwelendief!
Goed geraden, en nu ben ik ook nog kippendief!

AAN 'T SPIT
Hé, wacht eens eventjes!
KATTEN SHOW
SNUF!
MIAUW!
MIAUW!
WAF! WAF!
MIAUW!
WOEF!
WOEF!
PANG! SSSSS!
Oh, mijn arme kippetjes!! Allemaal naar de maan!
DE DIAMANTEN:
Daar heb ik je Bleke Janus!
En ik heb de diamanten, meneer de agent!
Er is een beloning uitgeloofd voor de vinder van de juwelen!
Grutjes! Krijg ik die nu?
Zo zie je maar weer: misdaad loont niet!
Dat dit plannetje nou moest mislukken! Bah!
Ga je gang maar, jongens! Dit randje is voor mijn rekening!

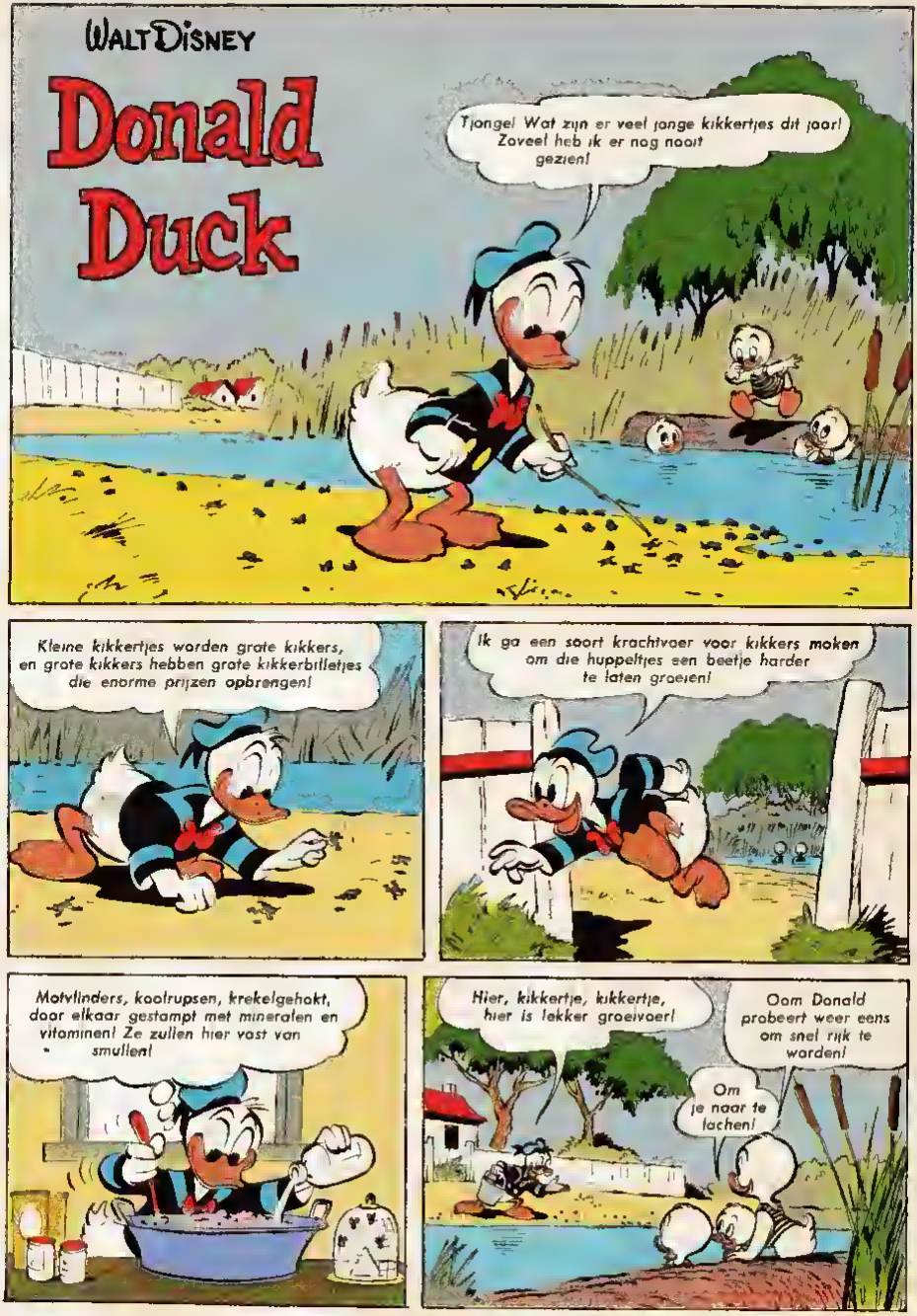
WALT DISNEY
Donald Duck
Tjonge! Wat zijn er veel jonge kikkertjes dit jaar! Zoveel heb ik er nog nooit gezien!
Kleine kikkertjes worden grote kikkers, en grote kikkers hebben grote kikkerbilletjes die enorme prijzen opbrengen!
Ik ga een soort krachtvoer voor kikkers maken om die huppeltjes een beetje harder te laten groeien!
Motvlinders, kooltrupsen, krekelgehakt, door elkaar gestampt met mineralen en vitaminen! Ze zullen hier vast van smullen!
Hier, kikkertje, kikkertje, hier is lekker groeivoer!
Oom Donald probeert weer eens om snel rijk te worden!
Om je naar te lachen!

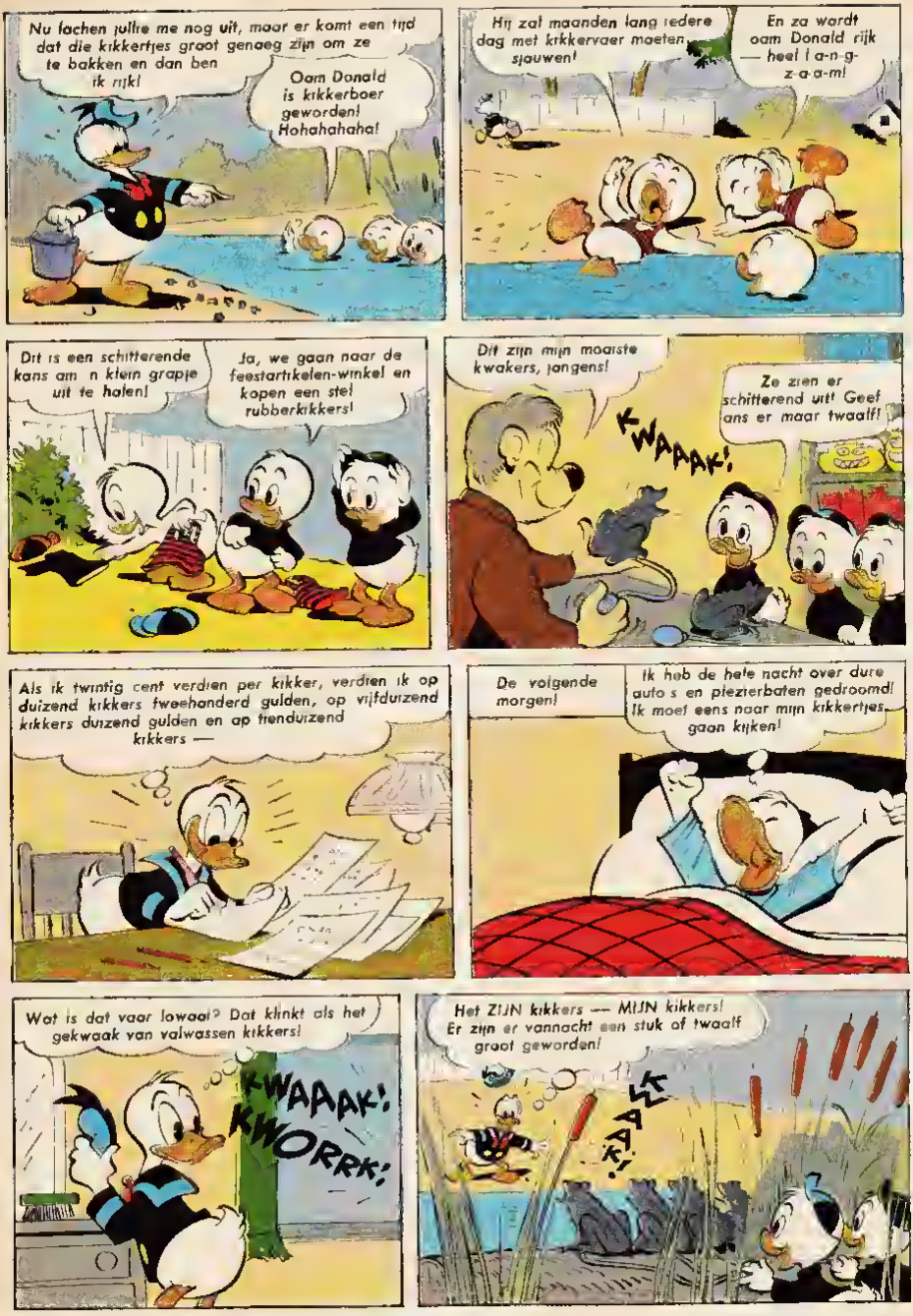
Nu lachen jullie me nog uit, maar er komt een tijd dat die kikkertjes groot genoeg zijn om ze te bakken en dan ben ik rijk!
Oom Donald is kikkerboer geworden! Hohahahaha!
Hij zal maanden lang iedere dag met kikkervaar moeten sjouwen!
En zo wordt oom Donald rijk — heel l a-n-g-z-a-a-m!
Dit is een schitterende kans am n klein grapje uit te halen!
Ja, we gaan naar de feestartikelen-winkel en kopen een stel rubberkikkers!
Dit zijn mijn maatste kwakers, jongens!
KWAAAK!
Ze zien er schitterend uit! Geef ons er maar twaalf!
Als ik twintig cent verdien per kikker, verdien ik op duizend kikkers tweehonderd gulden, op vijfduizend kikkers duizend gulden en op tienduizend kikkers —
De volgende morgen!
Ik heb de hele nacht over dure auto s en plezierbaten gedroomd! Ik moet eens naar mijn kikkertjes gaan kijken!
Wat is dat voor lawaai? Dat klinkt als het gekwaak van valwassen kikkers!
KWAAAK! KWORRK!
Het ZIJN kikkers — MIJN kikkers! Er zijn er vannacht een stuk of twaalf groot geworden!
KL AAK!

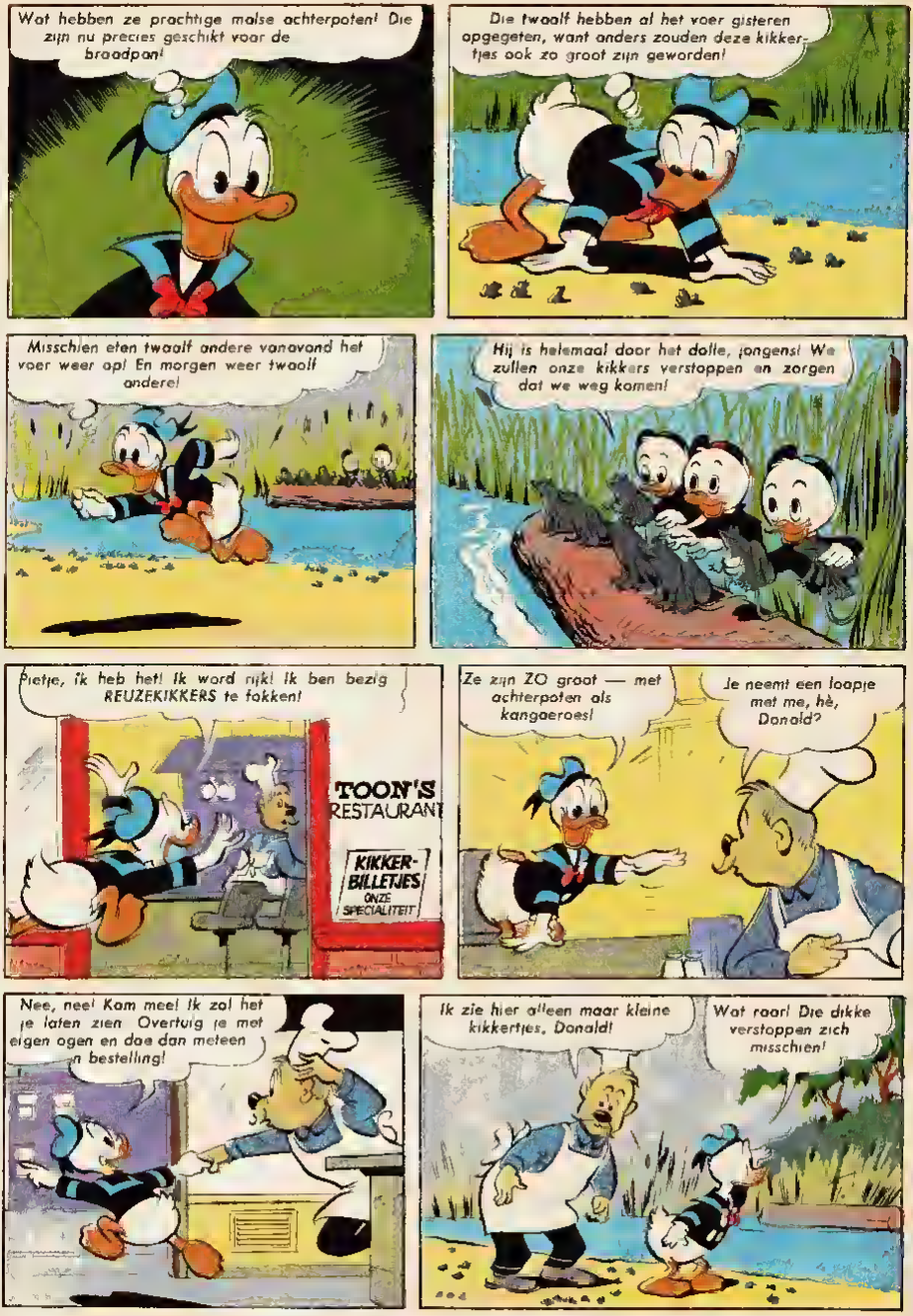
Wat hebben ze prachtige malse achterpoten! Die zijn nu precies geschikt voor de broodpan!
Die twaalf hebben al het voer gisteren opgegeten, want anders zouden deze kikkertjes ook zo groot zijn geworden!
Misschien eten twaalf andere vanavond het voer weer op! En morgen weer twaalf andere!
Hij is helemaal door het dolle, jongens! We zullen onze kikkers verstoppen en zorgen dat we weg komen!
Pietje, ik heb het! Ik word rijk! Ik ben bezig REUZEKIKKERS te fokken!
TOON'S RESTAURANT
KIKKER-BILLETJES ONZE SPECIALITEIT
Ze zijn ZO groot — met achterpoten als kangaeroes!
Je neemt een loopje met me, hè, Donald?
Nee, nee! Kom mee! Ik zal het je laten zien. Overtuig je met eigen ogen en doe dan meteen je bestelling!
Ik zie hier alleen maar kleine kikkertjes, Donald!
Wat raar! Die dikke verstoppen zich misschien!

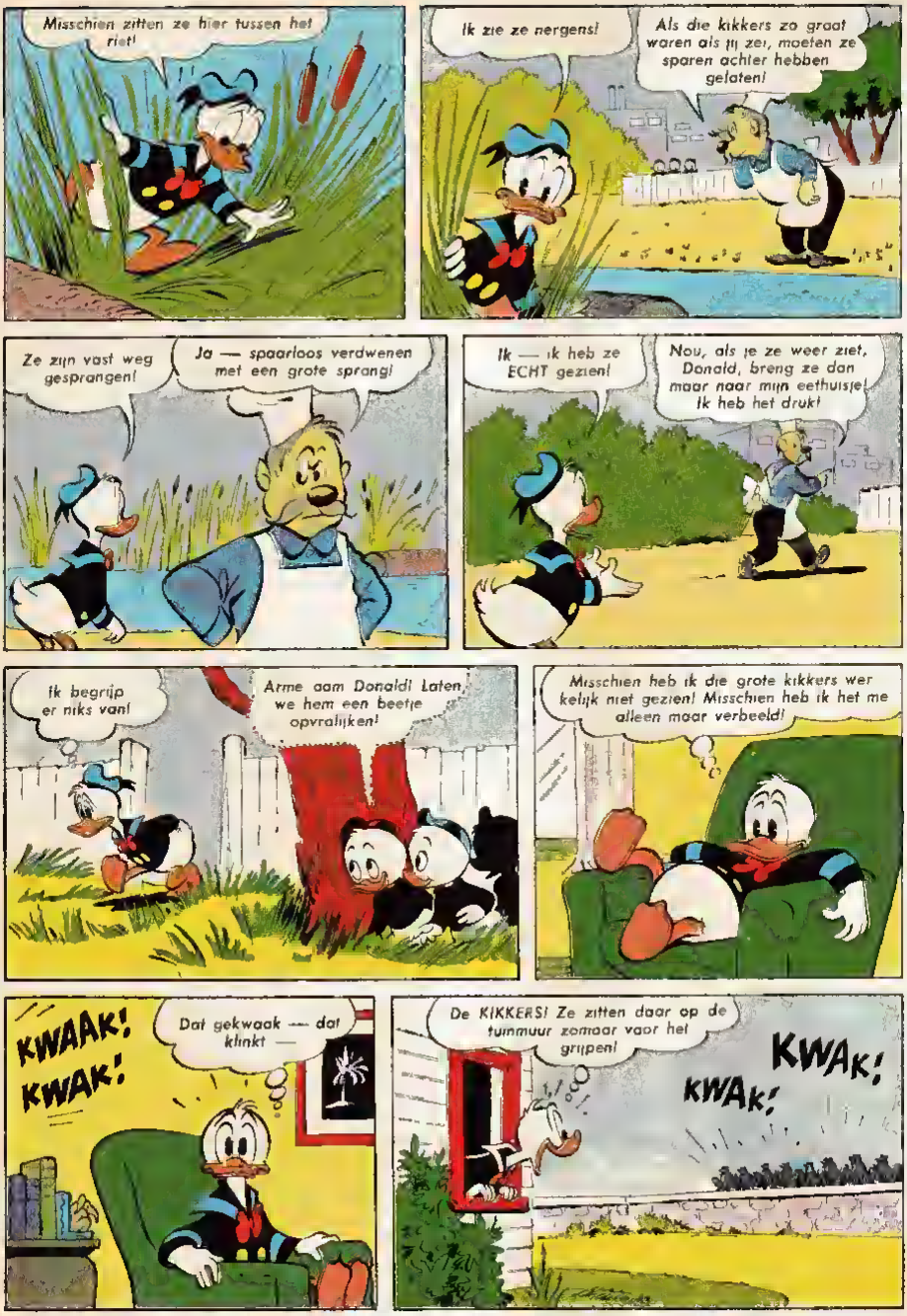

Vervolg op pag. 18

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

Welk spreekwoord is dat?

Laat rollen die bal

* * * * * * * * * *

DE afbeelding spreekt eigenlijk voor zich zelf. De wedstrijd wordt met twee of meer paren gespeeld. Een zo'n paar zia ja hier bezig op het strand, dat zich heel goed voor dit spel leent. Elk tweetal krijgt een zelfde maat hal. De „liggende" partner legt, in knielende houding, beide handen stevig op de hal, deze ligt precies op de startlijn. De „lopende" partner staat rechtop achter de „liggende". Op het startsignaal pakt hij zijn maat vlug bij de enkels en tilt hem in horizontale stand. De liggende partner mag niet doorzakken! Nu kan de race naar de eindstreep beginnen. Voorzichtig maar snel rolt de liggende partner de hal naar voren. De lopende

moet deze handeling nauwlettend in het oog houdan en zijn tempo arhij aanpassen. Neemt hij een te grote stap, dan zullen de handen van de hal afglijden, loopt hij echter te langzaam, dan blijft het tweetal te veel achter bij de anderen en dan is de kans op een eersta plaats verkeken!

Blokjes zagen

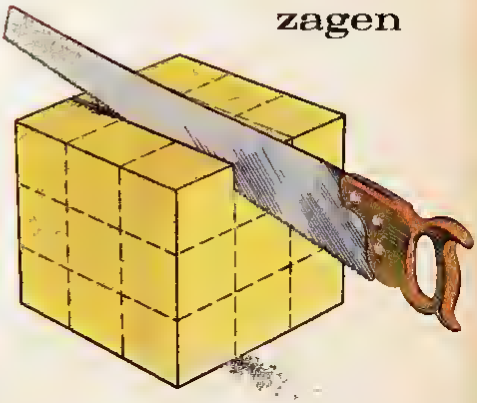

STEL je aan kubusvormig blok massief hout voor dat je netjes hebt geschilderd. Later besluit je het blok te gaan verdelan in een aantal gelijke kubusjes. De lengte van de zijde van elk kubusje moet een derde worden van die van 't oorspronkelijke blok. Tenslotte wil je van elk afzonderlijk kubusje alle nog niet geschilderde zijdan verven. Nu vragan we jullie:

1. Hoeveel kleine kubussen zijn er ontstaan?
2. Van hoeveel kubussen moeten nog 3 zijden worden geschilderd?
3. Van hoeveel nog 4 zijden?
4. Van hoevael nog 5 zijden?
5. Van hoeveel nog alle zijden?

Het antwoord op deze vragen staat op pagina 27.
Maar eerst proberen!

Bergopwaarts

VOORDAT de knikkers in het doelgebied vallen, hebben ze eerst een flinke aanloop moeten namen. Je ziet op de tekening drie benen aangegeven, de middelste is de juiste. De knikker heeft bijna alle snelheid verloren en kan nog net over de rand komen, zodoende valt deze recht langs de opstaande wand.

Verder zie je een baan van een knikker die te hard geworpen ward en dus verder van de hellingwand af komt te liggen. De derde baan is van een te zwakke worp. de knikker rolt weer terug. Het geven van de goede snelheid aan de knikker is dáárom zo moeilijk, omdat de helling hol ligt an de knikker dus steeds meer moeite heaft naar boven te rollen. Gebruik een grote plaat soepel karton. De eindrand moet directe steun op de grond hebben, verder ondersteunen we de plaat met een doos, een stuk hout, een boek enz., opdat het karton niet extra doorhuigt.

De Tandarts en de Meermin

HET was een avond met regen en wind. Toen de tandarts Boorstra uit zijn auto stapte om de gracht over te steken naar zijn huis, zag hij juist hoe de oude Vetteling uit zijn stalletje met zuurwaren, haring en petat stapte en een zakje petat in de gracht wierp, na er eerst zorgvuldig zout overheen gestrooid te hebben!

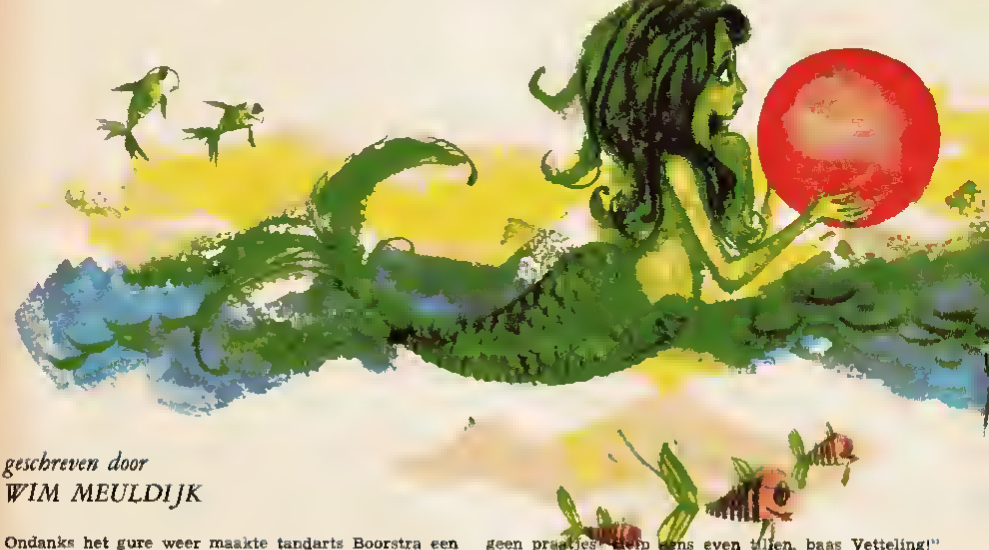

geschreven door
WIM MEULDIJK

Ondanks het gure weer maakte tandarts Boorstra een kleine omweg, liep naar het stalletje en vroeg: „Vetteling, waarom deed je dat?" De oude haringboer schrok, hij had niet gemerkt dat er op dit uur toch nog iemand zijn vreemde handeling had gezien. „Je zult me niet geloven, dokter," zei hij, „maar er woont een meermin in de gracht! Net als de meeuwen vindt ze 't 's winters te koud op zee, daarom overwintert ze in de gracht! Ze woont daar onder de brug. Ik geef haar iedere avond een zak petat en in ruil wast ze mijn sokken, ik heb geen vrouw! Als u soms ook met vuile sokken in uw maag zit?" „Ik heb wel een vrouw," zei tandarts Boorstra. „En een man op jouw leeftijd moet geen onzin vertellen! Geef me een bal gehakt, hier is je kwartje, goedenavond!" Tandarts Boorstra nam de gehaktbal in een papiertje mee, haalde zijn schouders op en liep in de richting van zijn voordeur. Hij had nog geen tien stappen gedaan of er vloog iets uit de gracht en plofte vlak voor zijn voeten neer. Hij keek en bukte, het was een zakje petat, kletsnet!

„Dat is nu al de derde keer in één week," klonk de stem van baas Vetteling klagend achter hem. „Er mankeert iets aan haar eetlust, volgens mij heeft ze kou gevat in dat ijswater!" „Zeemeerminnen vatten geen kou!" riep tandarts Boorstra. „Ze bestaan trouwens ook niet!" voegde hij er vlug aan toe. Maar het was al te laat om net te doen of zeemeerminnen niet bestaan en als om dat te onderstrepen klonk er uit de richting van de oude brug een klagend gekreun! Er was niemand òp die brug, dus het móést wel eronder zijn!

Een kwartier later werd tandarts Boorstra voor het eerst (en het laatst) in zijn leven voorgesteld aan een zeemeermin. „De naam is Zopase," zei de petatbaas terwijl de tandarts een natte hand kreeg, „maar onder vrienden heet ze Zoppie, dat zegt gemakkelijker! Waarom lust je mijn petat niet meer, Zoppie?" De zeemeermin kermde. „Ik heb zo'n pijn in mijn mond, vetbaas!" zei ze. „Ik heb te veel zoete steentjes gegeten, ik vond een rol die een jongetje over de brug liet vallen! Jullie landmensen hebben ook zulk vreemd eten!" De tandarts had tot nu toe alleen maar kunnen gapen van verbazing en ongeloof. Maar nu het over kiespijn ging, werd hij ineens heel rustig en zeker. „Zeemeerminnen bestaan niet!" mompelde hij. „Dit is een droomfiguur. Maar kiespijn bestaat wel, dat maak ik dagelijks mee! Het is een geval dat geholpen moet worden en verder geen praatjes! Help eens even tillen, baas Vetteling!" Baas Vetteling en de tandarts droegen de grachtdame het trepje op en over de stoep naar het huis van dokter Boorstra. De petatbaas had het wel het moeilijkste, want hij moest de staartkant dragen en dat was erg glibberig. Ze droegen haar de hoge trap op naar de spreekkamer en zetten haar in de draaibare stoel met de instrumenten.

„Baas Vetteling," zei de tandarts, „bedankt voor de hulp, maar ik zal dit geval nu verder zelf wel afhandelen. Jij ruikt zo vreselijk naar vis, dat ik je niet langer in mijn woning kan toelaten. Je mag weleens in bad gaan!" Baas Vetteling schudde zijn hoofd. „Dat ben ik niet, dokter!" zei hij bedaard. „Dat is zij! Meerminnen zijn half vis, dus ze ruiken er ook naar!" Tandarts Boorstra werd een beetje boos. „Wat een onzin praat jij vannacht, Vetteling!" riep hij. „Mijn patienten ruiken niet naar vis! Vooral dames gebruiken nooit

zulk parfum! Ik ga haar nu helpen! Open uw mond eens, mevrouw eh . Zoppie! Oh, ik zie het al! U heeft een tand gebroken op een hard zuurtje, dat moet u niet meer doen!" Baas Vetteling ging zolang in de wachtkamer zitten De vrouw van de tandarts kwam vragen wat dat toch voor een kabaal was zo laat op de dag „Buiten wemelt het van de katten!" zei ze slaperig „Zijn die van jou, Vetteling?" De petatman zuchtte eens „Uw man behandelt een kennis van mij," zei hij „Een spoedgeval! Ja, die katten zijn van mij, ik geef ze altijd haringkoppen, daarom zijn we vriendjes!"
De tandarts maakte een mooie gouden kroon op de

illustratie: Jan Wesseling

gebroken tand Toen hij daar wilde laten betalen, begon mevrouw Zoppie met haar staart te klepperen en daar had de tandarts niet van terug „Het geval is klaar!" riep hij „Baas Vetteling, breng haar terug naar haar huis eh brug eh gracht nou ja, de plek waar ze vandaan komt"
Zo gebeurde het. Het stond niet in de krant

De winter ging voorbij In het voorjaar regende het erg veel, maar de zomer bracht veel zon Echt weer om met vakantie naar het strand te gaan Tandarts Boorstra, die het gebeurde op de kille winteravond allang en graag vergeten was, stopte zijn koffers en zijn vrouw en zijn dochtertje in zijn glimmende luxe-auto en reed naar de badplaats, waar ze al meer een huisje hadden gehuurd Het stond in een gezellig dorp, waar wel twintig ijszaken en drie speeltuinen waren en — het belangrijkste — het had een mooi breed strand met rustige golven en hoge duinen. Je kent het vast wel! Er was een wedstrijd in zandkastelen bouwen en Joke, het dochtertje van de tandarts, won de tweede prijs Er was vuurwerk op zaterdagavond en verder zat Joke

de hele dag in zee en speelde met andere kinderen met de vuurrode bal die ze gewonnen had Op een woensdagmiddag sloeg een lang meisje te hard tegen de bal Ergens in de branding kwam het rode ding terecht en Joke zwom er achteraan Ze kon wel goed zwemmen, maar er stond een gevaarlijke onderstroom Joke voelde hoe ze werd meegesleurd en ze begon te gillen Tandarts Boorstra rende de zee in en zwom in de richting van zijn dochtertje Hij worstelde zich vooruit, maar dezelfde stroom waardoor Joke werd meegetrokken, hield hem tegen.
Plotseling zag hij een dame opduiken Ze had een soort badpak aan van wier en schubben Toch herkende tandarts Boorstra haar onmiddellijk Het was de zeemeermin uit de gracht op de koude nacht met de kiespijn en petat „Ik help u!" riep Zopase „Ik ben u zo dankbaar! Ik ben nu de hoogste zeemeermin van allemaal geworden! Weet u waarom? Omdat ik nu een gouden kroon draag! Op mijn tand! Jaja, ik help u!" Ze dook weg en kwam even later terug, met een paar krachtige slagen van haar vissestaart en met de rode bal! „Alstublieft!" juichte ze „Nu staan we gelijk, bent u blij?" „Mijn dochtertje!" gilde tandarts Boorstra „Red haar!" „Pardon," zei Zopase, „ik ben ook zó opgewonden!" Ze nam een nieuwe duik en kwam terug met Joke in haar armen, buiten adem, maar kerngezond! Zie je, daarom hangt er tegenwoordig bij die ene tandarts in de wachtkamer een grote plaat van een zeemeermin aan de muur Niemand weet waarom! Misschien Joke wel, maar die heeft in de haast niet goed kunnen zien of ze gered werd door een dame of door iets anders . En weet ja wat tandarts Boorstra tegenwoordig de lekkerste lucht vind? Vislucht! Echt waar!!

Vervolg van pag. 14

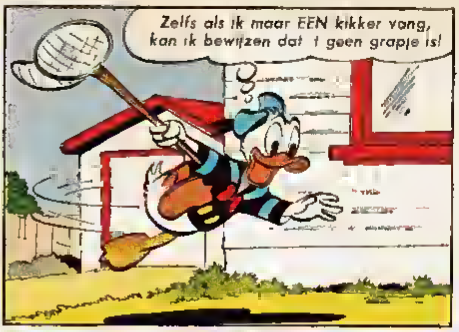

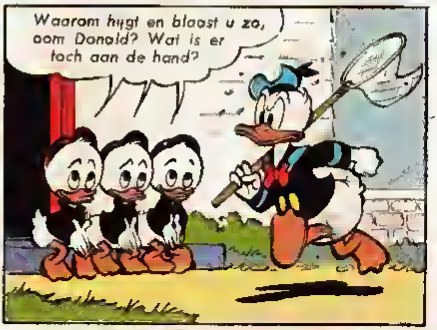

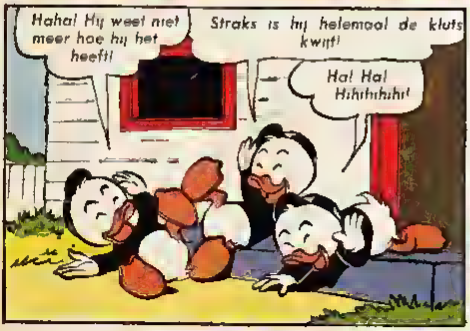

KWAAK!
Mijn kikkers! Dus daar hebben jullie je verstopt!
Aha! Ik begrijp het al! Die kwaje apen!
Die kinderen hebben me een lelijk figuur laten slaan!
HUPS!
Ik liep te hard van stapel! Die val is een teken dat ik op de verkeerde weg ben!
Ik heb het! Ik zal die kinderen hun grappen betaald zetten door zelf een klein grapje met ze uit te halen!
Een heel leuk klein grapje!

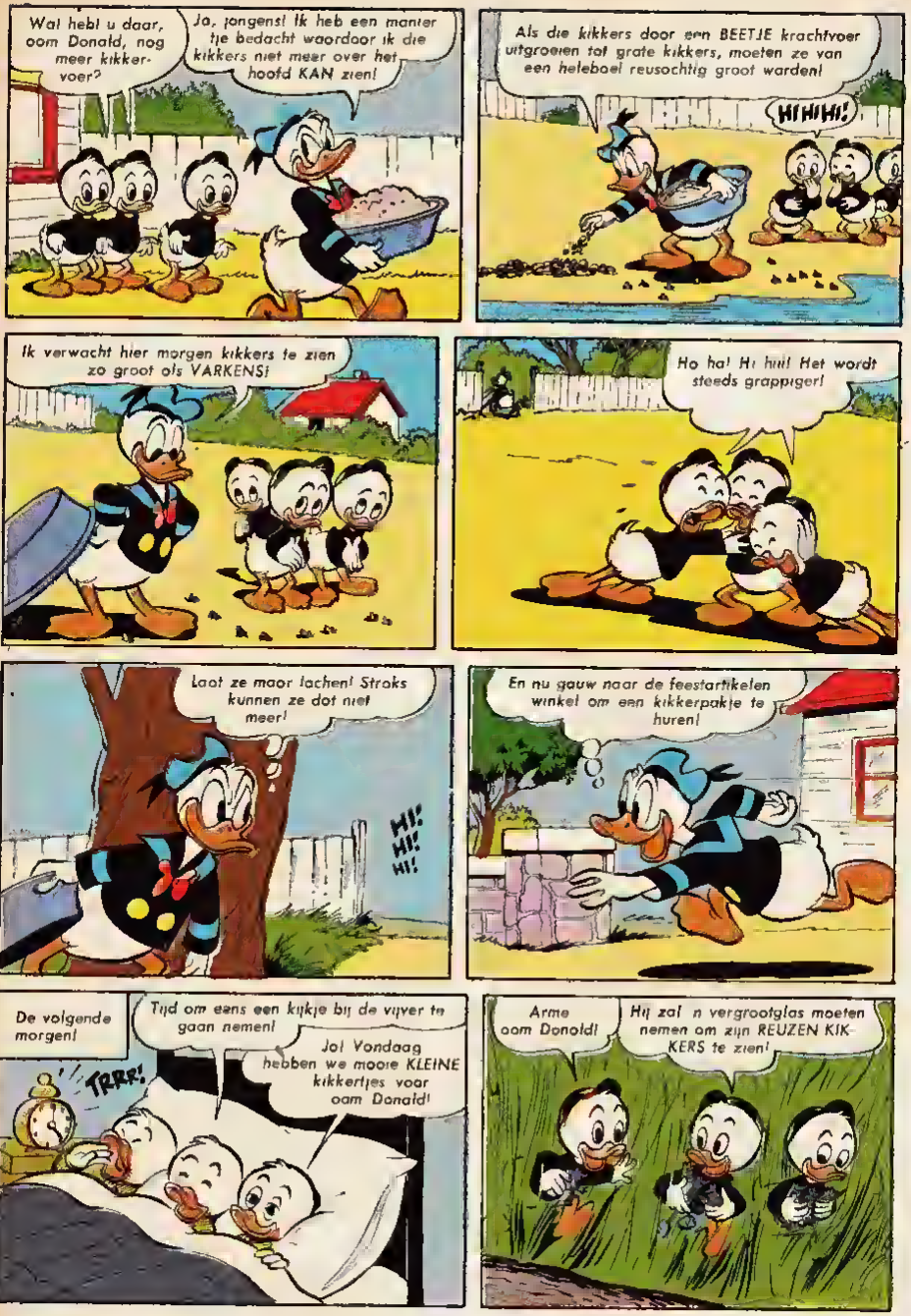
Wat hebt u daar, oom Donald, nog meer kikkervoer?
Ja, jongens! Ik heb een manier tje bedacht waardoor ik die kikkers niet meer over het hoofd KAN zien!
Als die kikkers door een BEETJE krachtvoer uitgroeien tot grote kikkers, moeten ze van een heleboel reusachtig groot worden!
HI HI HI!
Ik verwacht hier morgen kikkers te zien zo groot als VARKENS!
Ho ha! Hi hii! Het wordt steeds grappiger!
Laat ze maar lachen! Straks kunnen ze dat niet meer!
HI! HI! HI!
En nu gauw naar de feestartikelen winkel om een kikkerpakje te huren!
De volgende morgen!
Tijd om eens een kijkje bij de vijver te gaan nemen!
Ja! Vandaag hebben we mooie KLEINE kikkertjes voor oom Donald!
TRRR!
Arme oom Donald!
Hij zal n vergrootglas moeten nemen om zijn REUZEN KIKKERS te zien!

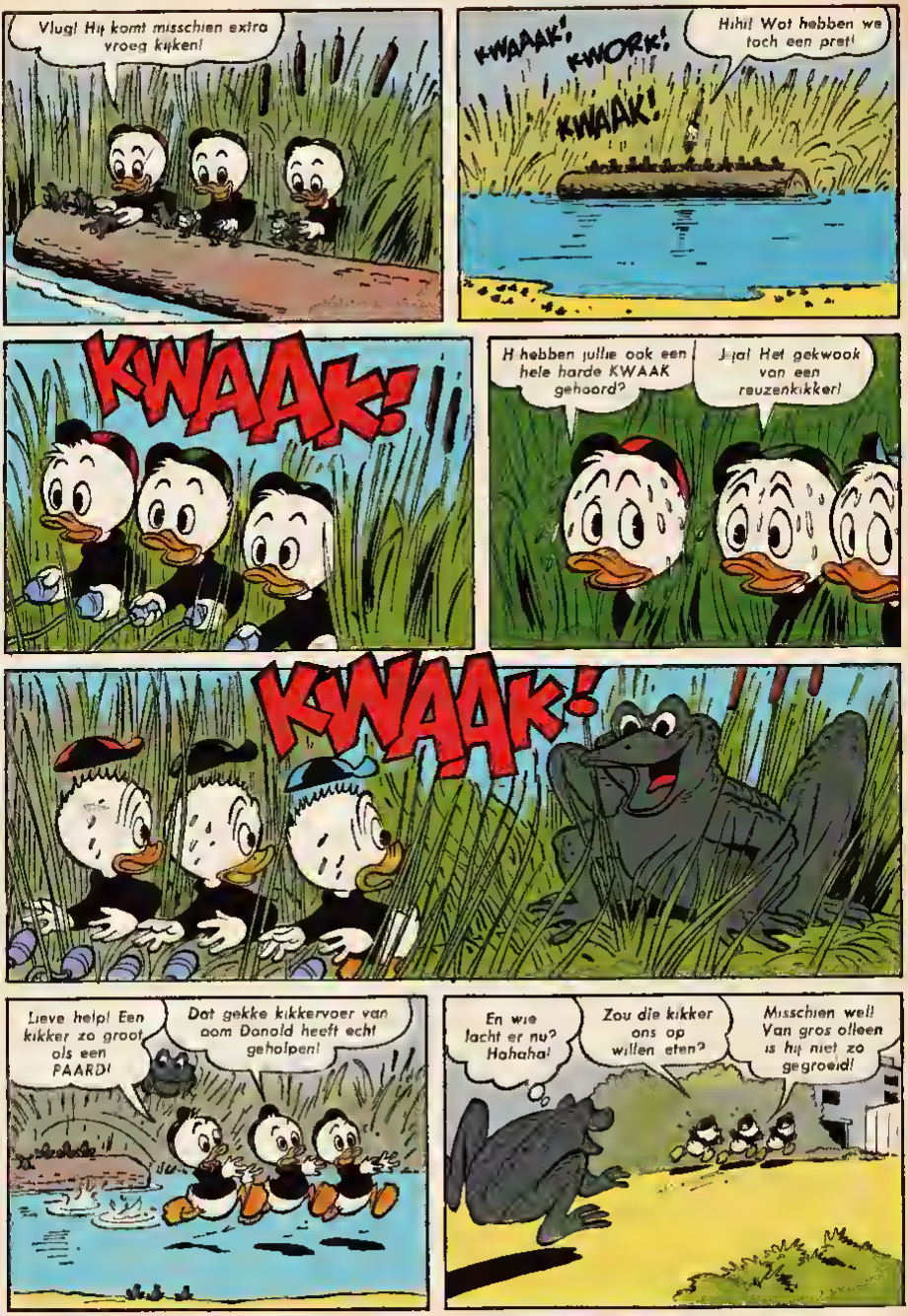
Vlug! Hij komt misschien extra vroeg kijken!
KWAAK!
KWORK!
KWAAK!
Hihi! Wat hebben we toch een pret!
KWAAK!
H hebben jullie ook een hele harde KWAAK gehoord?
Jaja! Het gekwook van een reuzenkikker!
KWAAK!
Lieve help! Een kikker zo groot als een PAARD!
Dat gekke kikkervoer van oom Donald heeft echt geholpen!
En wie lacht er nu? Hahaha!
Zou die kikker ons op willen eten?
Misschien wel! Van gros alleen is hij niet zo gegroeid!

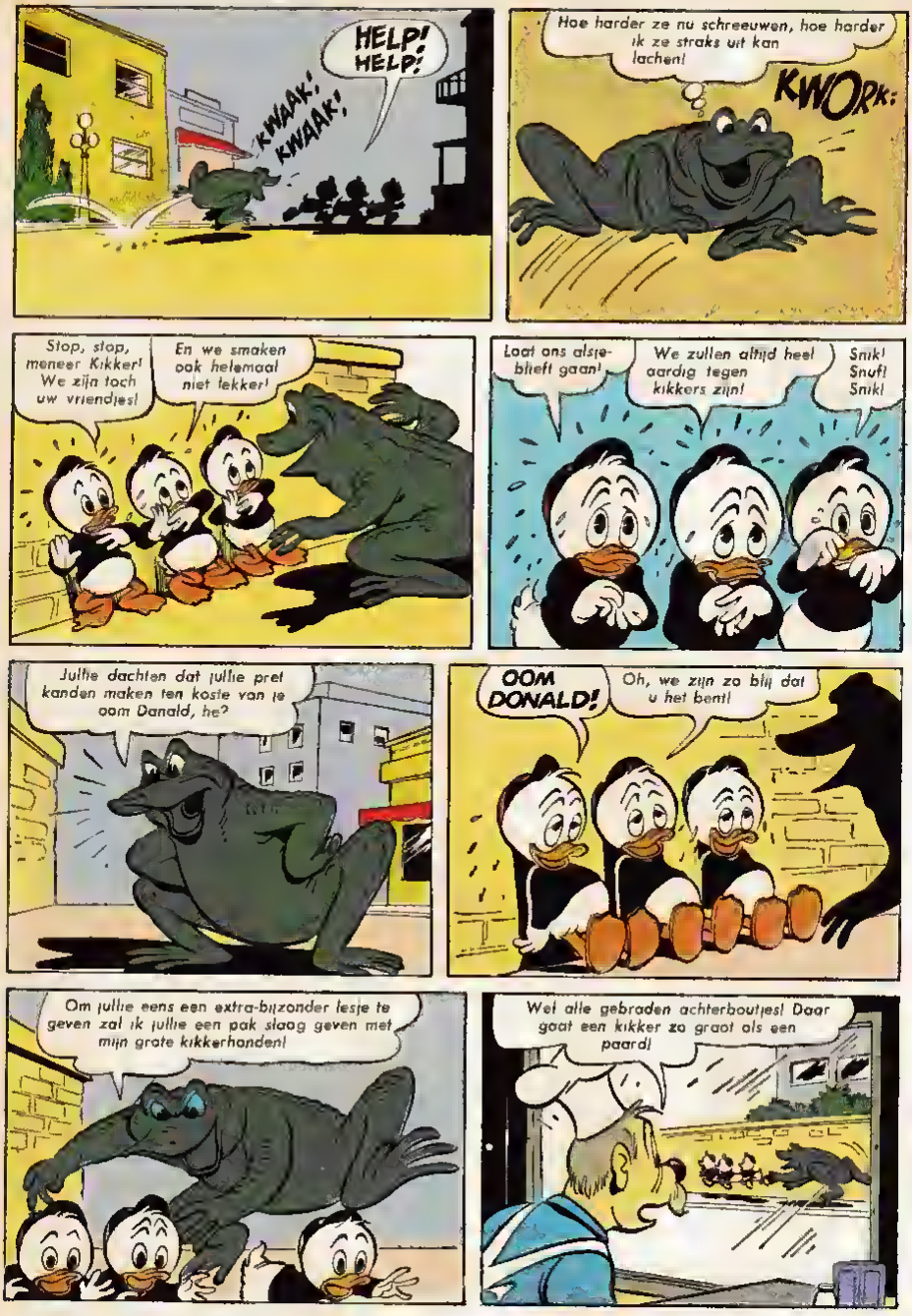
HELP! HELP!
KWAAK! KWAAK!
Hoe harder ze nu schreeuwen, hoe harder ik ze straks uit kan lachen!
KWORK!
Stop, stop, meneer Kikker! We zijn toch uw vriendjes!
En we smaken ook helemaal niet lekker!
Laat ons alsjeblieft gaan!
We zullen altijd heel aardig tegen kikkers zijn!
Snik! Snuf! Snik!
Jullie dachten dat jullie pret kanden maken ten koste van je oom Donald, he?
OOM DONALD!
Oh, we zijn zo blij dat u het bent!
Om jullie eens een extra-bijzonder lesje te geven zal ik jullie een pak slaag geven met mijn grote kikkerhanden!
Wel alle gebraden achterboutjes! Daar gaat een kikker zo groot als een paard!

Als ik die dikzak te pakken kan krijgen, heb ik genoeg kikker om een maand lang elke dag kikkerbilletjes te serveren!

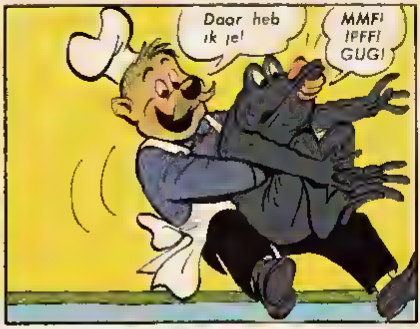
Daar heb ik je!
MMF!
IPFF!
GUG!

Maak plaats in de ijskast, Jopie! We worden rijk!

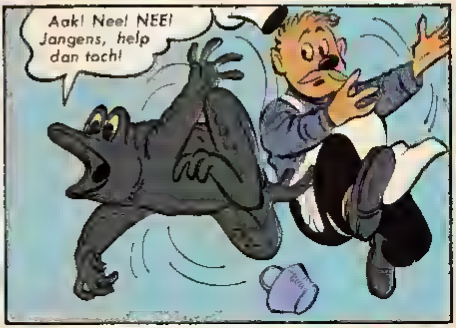
Aak! Nee! NEE! Jongens, help dan toch!

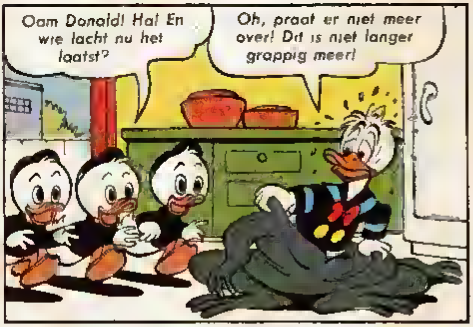
Oom Donald! Hal En wie lacht nu het laatst?
Oh, praat er niet meer over! Dit is niet langer grappig meer!

Ik had geen idee dat JIJ het was, Donald! Ik werd mee gesleept door mijn heb zucht!
En ik werd meegesleept door jou! Ik sta te trillen op m'n benen!

Jij hebt een opkikkertje nodig, Donald — een vaedzaam hapje!

Wat denk je van een paar KIKKERBILLETJES?
HELP!

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

Onder de Watergeuzen van het Noorderkwartier (het gebied der Zuiderzee) schuilt verraad. Iedereen breekt zich het hoofd over

VREEMDE GEBEURTENISSEN

Jandeksels nogantoe..." liet Stevijn zich in een vertwijfelde zucht horen. „Waarvoor moeten we eigenlijk nog breeuwen?[1]) Het pek loopt weer even hard de naden uit als wij het erin smeren."

„Je leert al mooi mopperen," zei Haan Knijpvulst schamper. „Je bent op weg een goede zoetwatergeus te worden." Maar zelf had de oude, geloolde zeebonk het ook te kwaad met de hitte. Ongenadig brandde de zon hen op de nek.

Ja, want zo laat in september nog, van dat oorlogsjaar 1573, wilde de zomer maar niet van ophouden weten. Dag aan dag zette de zon de wereld in lichterlaaie. De nachten waren drukkend benauwd. Zelfs de zee begon onfris te rieken. En vrijwel geen wind om te zeilen — terwijl de geuzen zo hard wind nodig hadden om oorlog te voeren!

Gisteren nog, omtrent het middaguur, hadden ze machteloos moeten toezien hoe, verleidelijk dicht onder de kust, een kleine Spaanse vloot in de richting van Amsterdam voorbij voer. Het waren zware galjoenen, die elk door wel vier volbemande vletten moesten worden voortgetrokken, terwijl de zeilen er als slappe was bij hingen. Haan Knijpvulst had er zelfs de tranen van in de ogen.

„Kunnen we er niet naar toe zwemmen?" vroeg hij knarsetandend.

---

[1]) breeuwen het dichten van naden met werk (hennep) en pek

„Kun jij zwemmen?" vroeg bootsman Joost de Zeeuw schamper. „Neen, da's waar ook," zei Haan beteuterd. „Nou dan..." bitste Joost. Met kleingeknepen ogen loerde hij de stippen na, die tegend langzaam aan de horizon verdwenen. Toen bromde hij, meer tegen zichzelf: „Het bevalt me niks. Er komen de laatste tijd steeds meer Spaanse versterkingen voor Amsterdam. Daar broeit iets, wat ik je brom." „Wat dan, boots?" had Stevijn best willen vragen. Niet dat hij de vechtlustige driftbuien van de Watergeuzen deelde, maar hij wilde toch graag weten wat er aan de hand was. Maar hij hield wijselijk de mond.

door TIM MARAN

illustratie: HANS KRESSE

Toch had bootsman Joost de Zeeuw het goed geschoten: er broelde iets, daarginds in Amsterdam.

Voor de Nederlanden liep het mis met de oorlog. Na het aanvankelijke succes bij Heiligerlee (1568), waarmee in feite de Tachtigjarige Oorlog ook was begonnen (al wist geen mens toen dat het 80 lange bittere jaren zou duren), hadden de Prinsen van Oranje overal klop gekregen. Tenslotte had Prins Willem zelfs, door gebrek aan geldmiddelen, de oorlog te land helemaal moeten staken. De huurlegers van Alva, de IJzeren Hertog, overstroomden de Lage Landen en oefenden er hun schrikbewind uit. Natuurlijk waren er steden die hardnekkig verzet boden en wier schutterijen ook bewezen hun mannetje te kunnen staan. Maar in open veldslagen waren zij niet opgewassen tegen de geharde en krijgsbeproefde huursoldeniers. En waar de Spanjolen een stad niet te vuur en te zwaard konden bedwingen, pasten zij het beproefde middel van de belegering en de uithongering toe. Bitter was het lijden der Prinsgezinden en patriotten.

De enigen die het de Spanjolen nog duchtig moeilijk maakten, ja hun zelfs harde klappen toedienden, waren de Watergeuzen. De meeste versterkingen en krijgsvoorraden moesten de Spanjaarden over zee aanvoeren, en juist daar waren de geuzen, die vrijgevochten rabauwen, maar zeelieden als geen anderen en weergaloze bazen, heer en meester. Er was de Spanjaarden dus veel aan gelegen, de geuzen een beslissende nederlaag toe te dienen. *En dit moest vóór de winter van het jaar 1573 gebeuren*, want, aldus had Alva besloten: die winter wilde hij de ganse Lage Landen vast in zijn greep hebben. Daarom was de befaamde Spaanse admiraal Bossu naar Amsterdam gekomen en deze verzamelde er een duchtige vloot voor de eindafrekening met de geuzen van het Noorderkwartier.

Zo lagen de zaken er dus voor. En onbewust van het gevaar dat hun bedreigde, sukkelden de geuzen de bloedhete nazomer door. Behalve van de hitte en de windstilte hadden ze tegen nog iets anders te kampen. Iets wat geen vorm, geen naam had, maar wat als een duister monster op de loer lag achter leders gedachten. Het was het feit dat de laatste tijd Alles misliep. Het leek wel of de Spanjolen konden ruiken wat de geuzen in hun schild voerden en hun daardoor telkens een slag voor waren. Ze werden er onrustig en onzeker door. En kapitein Jan de Witte, de geuzenbeveihebber van Hoorn, was al lang de oude niet meer. Diepe zorgen kwelden hem. Hij verweet het zichzelf dat er zoveel misliep, ja, dat hij schepen en mannen verloor onder omstandigheden die hem volslagen een raadsel waren.

De schipper kwam vrijwel niet meer van boord af. Ook die avond weer, nadat de

ergste hitte weg was werd Stevijn in de kapiteinskajuit ontboden. „Zeuntje," zei Jan de Witte, die er vermoeid en somber uitzag „Ga jij maar weer thuis zeggen dat ik vannacht aan boord blijf, anders maken ze zich ongerust" — „Jawel schipper, goed schipper," zei Stevijn. Samen met een stel maats die zich wat aan wal wilden vertreden begaf hij zich in een vlet naar de havenkant „Ga jij soms ook pierewaaien, zeuntje?" vroeg een der oudere mannen „Neen," antwoordde Stevijn „Ik moet bij de schipper thuis zeggen dat ie vannacht weer aan boord blijft." — „De schipper heeft zorgen," knikte de man Een der anderen, Pieter den Hont, haalde de schouders op „Mag-ie ook wel hebben," zei hij „De laatste tijd maakt hij nieta anders dan fouten." De anderen keken hem boos aan. „Daar kan de schipper toch zeker niets aan doen? Hij is een goed zeeman en voortreffelijk lelder. Maar er schuilt vast wat anders achter." „Wat kan er nou achter schuilen," smaalde seinjeur Den Hont. „Als er fouten worden gemaakt, moeten we het ook durven toegeven, maats. Jullie weten dat ik net als jullie allemaal tegen 'm opzie, maar hij is de laatste tijd niet meer wat-ie geweest is "

Stevijn zei niets, maar het gesprek deed hem geen deugd. Ze moesten van de schipper afblijven „Ik hoorde je gisteravond in de *Blauwe Zeester* praten met een stel maats van andere achepen, Pieter den Hont," zei een verweerde, knoestige geus. „En ik hoorde je het zelfde zeggen tegen hen Dat moet je toch niet doen Een man valt zijn eigen schipper niet af."

„Och wat," zei seinjeur Den Hont luchtig, „we hadden het zomaar over wat er was gebeurd met schipper Potter Nou, de anderen zeiden er wat van en ik gaf mijn mening. Dat is alles, man "

Terwijl Stevijn naar het huisje van de schipper liep, gingen deze woorden nog altijd door hem heeen. Hij was een goede vriend van seinjeur Pieter den Hont, hij zag tegen hem op en wist dat hij een goede patriot was. Maar wat deed Pieter den Hont zo akelig te smoezen over de schipper? Dat was anders niets voor hem.

Bij de schipper thuis werd hij natuurlijk meteen binnengehaald Mien, de jonge vrolijke verzorgster van Annemietje, het dochtertje van schipper Jan de Witte, sloeg de handen teleur gesteld in elkaar. „Blijft de schipper nou weer op z'n eentje aan boord kniezen?" riep zij uit „Ja," knikte Stevijn een beetje ongelukkig Als altijd voelde hij zich niet bijster op zijn gemak bij de twee „vrouwen", zeker niet met Annemie erbij. Al was ze jonger dan hij, zij zag er met 'r prachtige gouden lokken, haar bloemige jurk vol strikjes en lintjes zo damesachtig uit, dat hij zich er een stijve lompe lummel bij voelde. Bovendien had hij sinds een tijdje de baard in de keel, wat zijn stem bepaald niet mooier maakte.

Mien schonk hem een kroes opgewarmd bier „Niet dat ik me ermee wil bemoeien," zei ze, „maar wat is het toch dat de schipper de laatste tijd zo veranderd is? Een gezicht als een oorwurm en je krijgt er geen woord meer bij hem uit Almaar zit ie voor zich uit te staren en op z'n snor te blijten, 't is gewoon eng "

„De schipper heeft ook zorgen," zei Stevijn Hij keek naar het bier omdat hij Annemietjes ogen niet wilde ontmoeten, die hem altijd erg in de war brachten „We hebben de laatste tijd een boel tegenslag Drie dagen geleden nog, met schipper Potter van de *Volhardingh* .. "

„Wat was dat voor iets?" vroegen Mien en Annemie tegelijk

„Nou, de schipper had bericht gekregen dat-ie één enkel schip noord van de Val van Urk moest sturen om er een ever[2]) uit Friesland te ontmoeten Die ever had een boodschapper van de Prins aan boord en die moest in het geheim naar Enkhuizen worden gebracht Schipper Potter van de *Volhardingh* zeilde bij donker uit. Maar bij de Schreihoek liep-ie in de val van vier Spanjolenschepen. Het leek wel of die op hem hadden liggen wachten. Het kostte schipper Potter zijn marszeil en vier doden en hij kon nog van geluk spreken dat-ie er tussenuit is weten te komen Nou, en van die ever en die boodschapper van de Prins is niks meer bekend Zodoende " En Stevijn keek somber in zijn bier.

Opeens klonk Annemietjes nuffig stemmetje. „Da's dan duidelijk: er schuilt verraad onder jullie."

Boem! — het woord plofte zomaar op Stevijn neer. *Verraad*.. Met open mond keek hij op Ook Mientje keek het jongedametje beduusd aan. „Tuttut," zei ze streng, „wat weet jij daar nou van?" — Annemietje liet zich niet uit het veld slaan, Zij keek van de een naar de ander „Ik weet er natuurlijk nieta van," snibde zij, „maar als er een geheime boodschap moet worden gedaan en die loopt mis, dan is het zo klaar als een klontje dat er verraad in het spel is "

„Ga jij maar liever met je pop spelen in plaats van je te bemoeien met de zaken van je vader," zei Mientje boos.

Stevijn dronk gauw zijn kroes leeg. Zijn banden en gezicht waren kleverig van zweet. Hij voelde zich niets op zijn gemak en morste van het bier

„Moet je nou al weg?" vroeg Mien, het gezicht nog altijd boos „Waebt, dan geef ik je een gebraden kippetje mee voor de schipper En voor jou ook wat " Zij ging redderen bij het voorraadkastje en stopte van alles in een rieten mandje Annemietje wipte van haar stoel en kwam voor Stevijn staan Ze zei opeens iets heel geks. „Stevijn," zei ze „Jij hebt me met een boel gevaar uit Grootebroek gehaald. Ik weet wat je waard bent Houd jij je ogen en oren goed open aan boord " — „Ma maar .." zei Stevijn schor. Maar Annemietje, het nuffige jongedametje, tikte een beslist vingertje tegen zijn borst· „Je hebt mij geholpen, nou moet jij vader helpen!"

„Hier," duwde Mien hem de mand in de hand. „En luister niet naar dat kindergebabbel, Stevijn' Foei, pas maar op dat ik het niet tegen de schipper zeg wat jij je allemaal voor malle verzinsels in het hoofd haalt, Annemie!"

Stevijn kloste terug naar de haven, het hoofd zwaar van zorgelijke gedachten. Annemietje had dat toch niet zomaar gezegd: verraad . Zij was er zo zeker van, dat zij een beroep had gedaan op hem, Stevijn, om zijn ogen en oren open te houden Het woord *verraad* was als een giftige zwam in hem blijven zitten Het was of hij sommige dingen opeens vanuit een andere hoek bekeek, Seinjeur Den Hont had gesproken over „fouten" van de schipper, maar — maar als je het woord „verraad" erbij haalde, kregen die „fouten" opeens een heel andere betekenis Oèf! Het zweet brak Stevijn uit, in zijn ogen kwam een grote schrik,... .

Nu is Stevijn een gewaarschuwd man. Juist hij: Stevijn Hazehart, 't minst moedige, onzekere scheepsjochie van de geuzenvloot . . .

[2]) ever platboomde „waddenvaarder"

ditjes en datjes van Donald Duck

Rijke verzamelaars

TWEE van 's werelds rijkste mannen, Nubar Gulbenkian en Paul Getty, hebben zoals veel mensen een verzamelhobby. Toen ze elkaar onlangs in het Londense Dorchester Hotel ontmoetten, overhandigde meneer Gulbenkian zijn vriend, miljonair, een presentexemplaar van zijn pas verschenen autobiografie. Paul Getty, die al jarenlang autobiografische werkjes aan het verzamelen is, haalde een hand vol gekleurde sigarette-aanstekertjes (die gratis bij een bepaald soort sigaretten werden verstrekt) te voorschijn en legde ze met een gul gebaar voor Gulbenkian op de tafel neer.

„Geweldig, dank je wel," riep deze, na de aanstekertjes geteld te hebben, „nu heb ik er al 175; nog vijfentwintig en dan kan ik ze inruilen voor een album met foto's van tropische vogeltjes" ...

Liever arm hondje zijn

HET magere en zeer verwaarloosde zwervershondje Patsy werd op een goede dag door de Romeinse lerares Maria Fravetti van de straat mee naar huis genomen. Hij kreeg een leven als een prins en werd na enkele maanden miljonair, omdat de lerares plotseling overleed.

In het testament van Maria Fravetti stond dat Patsy al haar geld en bezittingen erfde; óók de prachtige glanzende auto.

In plaats van aan de riem moest de chauffeur hem per auto uitlaten. Patsy was echter al die luxe en rijkdom niet waard. In een onbewaakt ogenblik sprong hij uit de auto, rende weg en niemand heeft het hondje ooit teruggezien!

Oplossing blokjes zagen

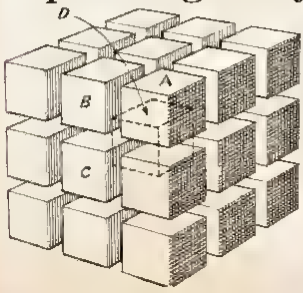

Door 5 zaagsneden hebben we 27 kubusjes verkregen. Nu moeten we er acht nog aan 3 zijden (A), twaalf nog aan 4 zijden (B), zes nog aan 5 zijden, en één nog aan alle 6 zijden (D = binnenin) afschilderen.

Franse kaasblokjes

HIERVOOR heb je nodig een stuk lichtbelegen kaas, wat Franse vruchtjes, stukjes gember, schijfjes augurk, kleine zure uitjes, radijsjes en cocktailprikkers.

Snijd de kaas in dobbelstenen van ca 2 cm. Prik op de blokjes een Frans vruchtje, een stukje gember, een schijfje augurk, een zuur uitje of een radijsje en schik ze op een plat schaaltje.

Je zult zien dat je met weinig kosten een smakelijk uitziende lekkere traktatie hebt gemaakt.

* * * * * * * * * *

Heb je die al?

DAT de paardenrensport — en het daarmee gepaard gaande afsluiten van weddenschappen — niet alleen in Engeland, maar ook in Australië een buitengewoon belangrijke plaats in het dagelijks leven inneemt, bewijst de hier afgebeelde postzegel. Ter gelegenheid van het houden van de honderdste wedstrijd om de Melbourne-cup besloot men namelijk in Australie een speciale postzegel uit te geven.

Links op deze zegel zie je — naar verhouding te groot — de cup waar het om gaat, met rechts het paard Archer, dat de eerste race in Melbourne in november van het jaar 1861 won en in 1862 eveneens de cup wist te veroveren. Deze zegel verscheen op 12 oktober 1960.

Beatle-kussen

Het kan best dat je de aanstaande zomervakantie in de Engelse kustplaats Blackpool logeert en dat, als je er tenminste groot genoeg voor bent, meedoet aan een Twist-wedstrijd. Misschien win je wel de eerste prijs: een kussen met een geborduurd Beatle-hoofd erop. Dit heeft een hotelhouder verzonnen en hij zegt met een stalen gezicht dat de beroemde Beatles bij hem in het hotel gelogeerd hebben en op die speciale eersteprijskussens de moede hoofden te rusten hebben gelegd.

Of het waar is, weten we niet, maar we betwijfelen het wél, omdat er al duizenden van die „beatle-hoofdkussens" in omloop blijken te zijn.

TOM POES en de SCHAT-SCHERVEN

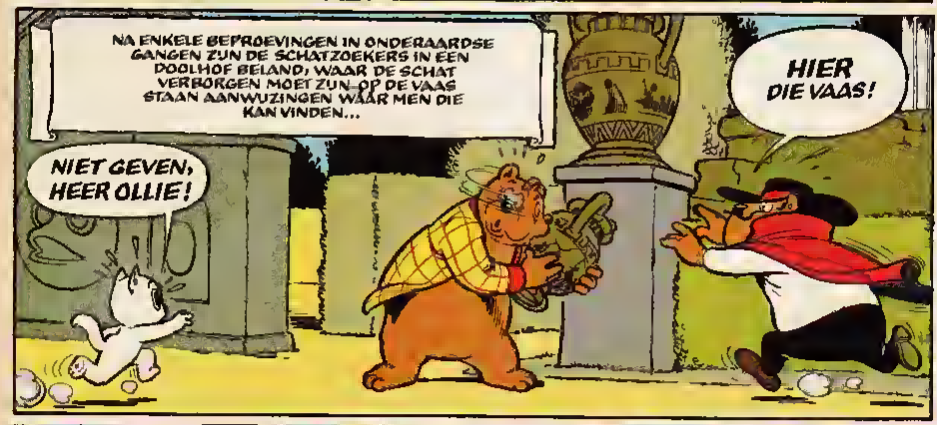

OEAAAAAH!!!
ALWÉÉR EEN!
WÉÉR ZO'N VAAS!
HET IS OM
DÓL TE WORDEN!
IK KAN HET NIET MEER VERDRAGEN.
MIJN ZENUWEN GAAN ER AAN TEN GRONDE!
HÉ, DAT VALT ME
NOU PAS OP.
DIE VAAS ZIET ER
PRECIES UIT ALS
DE ONZE...
BAH!
EN OP DIE VAAS STAAT
WÉÉR EEN VAAS AFGEBEELD,
PRECIES EENDER.
EN OP DIE AFBEELDING
WÉÉR EEN...EN DAAROP
WÉÉR EEN...EN ZO MAAR
DOOR...
DAT MOET IETS
BETEKENEN!
EEN VAAS
OP EEN VAAS
OP EEN VAAS...
GENOEG!!
ALS HEER
HOUD IK NIET
VAN GEWELD...
...MAAR ALS IK NOG
ÉÉN KEER HET
WOORD VAAS HOOR...
VERGEET IK
DAT IK HEER BEN!!!

HET IS DUS MAAR GOED DAT HEER OLLIE PAMPLONI NIET KAN HOREN.
HET EINDPLAATJE VAN DE VAAS IS EEN VAAS... PRECIES DEZELFDE VAAS...
DAN MOET DAT DE BERGPLAATS VAN DE SCHAT ZIJN.
HM... WAAR HEB IK DIE GEZIEN?... WACHT EENS...
IK WEET HET!
DAT IS DE VAAS DIE OP DE VAAS STAAT...
GRMPF!
GENOEG! NU IS HET UIT!
DIE VAZEN VERSCHEUREN M'N ZENUWEN!!

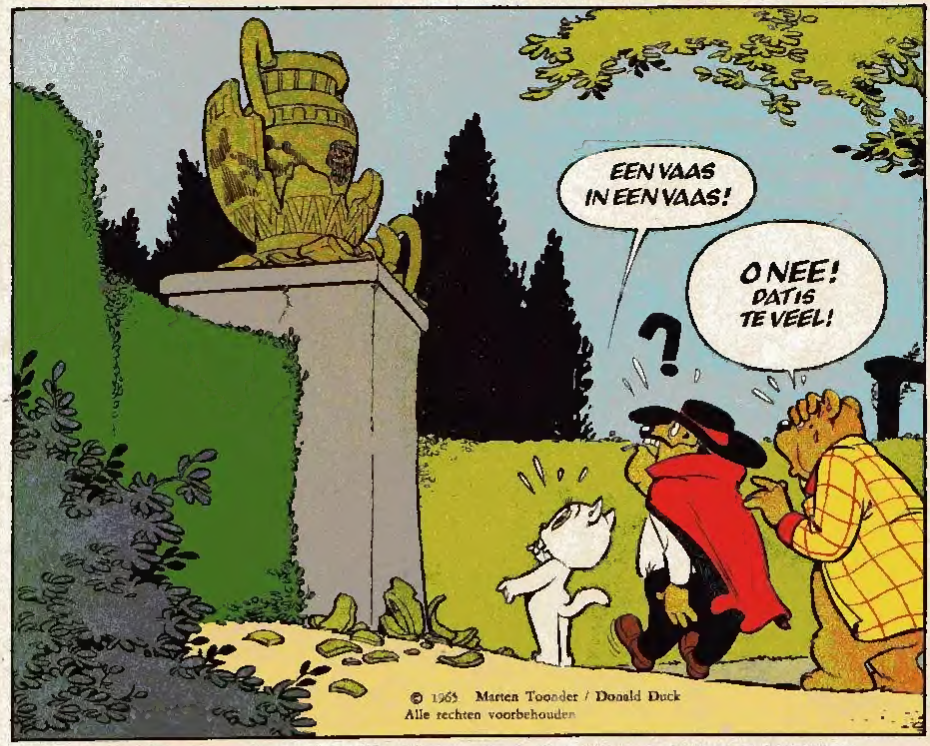

© 1965 Marten Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à / 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** / 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396184. P.C.R. 86491. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** / 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1965 Walt Disney Productions

Hoera! GRATIS SPELDJES

BIJ

1 SPELDJE BIJ 4 PAKJES

Er zijn maar liefst vijf verschillende speldjes: **voetbal, schaatsen, zwemmen, discuswerpen** en **judo.** Leuk om te sparen, fijn om te ruilen. Vraag moeder of ze een speldje voor je meebrengt, als ze BRIO-margarine koopt.

ZORG DAT JE ZE ALLE 5 KRIJGT!

DEZE AANBIEDING GELDT ALLEEN VOOR NEDERLAND

Brl. 1808-178.259